

Urbán-Szabó Béla

Credo a kedveshez

A borító és az illusztrációk László Cecília munkája

Kiért?

Ne kérdezd, miért!
Csak történnek a dolgok...
Azt kérdezd, kiért!

Veled

Jó volna veled:
felhő alatt és felett
fognám a kezéd.

Visszhang

Visszhangzik a csend
és rendeződik benned,
már végleg a rend.

Megújulás

Életem delelőjén
jöttek a napok,
mentek a napok;
hittem,
már leáldozott.
Aztán jöttél,
mint a tavaszi
megújulás,
átrendeztél, felforgattál...
Kit érdekel
már az elmúlás!
Új hitek, új remények,
előttünk még az évek;
remegő hangok,
tétova rebbenések.
Voltam hitehagyott,
most már veled vagyok;
voltunk valahogy;
előttünk az út, leszünk,
mindent a jövőért teszünk.

Ha kopogtatsz

Ha kopogtatsz,
beengedlek;
kérdésem volna sok,
de most csak
kettő meg egy:
Hol vannak határai
a szeretetnek?
Hol vannak határai
a szépnek és a jónak?
Hol a szerelemnek?

Ha kopogtatsz,
beengedlek,
s ha beengedtelek,
már nem engedlek.
Jöttél és vendéged
voltam,
megtartottál a földi
jóban;
a kereszten is
társad voltam.